

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚῆ

ἈΡΙΘ. 149

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζίης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Δεκεμβρίου 1881.

Ἐὰν ἀπαριθμήσωμεν πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν διχόφων Πρωτοδικείων τοῦ κράτους ἀνκηρυχθέντας ὑποψηφίους δια τὰς σήμερον τελουμένας βουλευτικὰς ἐκλογὰς θὰ εὕρωμεν μεταξὺ αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν στρατιωτικοὺς διχόφων βαθμῶν.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος μᾶς ἐξέπληξε, τὸ ὁμολογοῦμεν ποτὲ ἄλλοτε ἢ βουλευτομανίᾳ δὲν ἐξεδηλώθη ζωηρότερον ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, ποτὲ πλείονες ἐκ τῶν γενναίων ὀπαδῶν τοῦ Ἄρειος δὲν ἐσκυδαλίστησαν ν' ἀφήσωσι πρὸς στιγμὴν τὸ συρόμενον ὑπερηφάνως ἕξτρος δια νὰ περιβληθῶσι τὴν σοβαρὰν τήβεννον τοῦ νομοθέτου. Ἡ περίστασις αὕτη ἐνέπνευσεν ἡμῖν τὰς ἀκολούθους σκέψεις, ἃς περκατιθέμεθα καὶ καταλείπομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Ἄφοῦ αἰσθάνονται ἐν ἐκυτοῖς τηλικαύτην νομοθετικὴν ἱκανότητα οἱ κ. κ. ἀξιωματικοί, δικτὶ κατατάσσονται τότε εἰς τὸν στρατὸν, ὅπου ἐκτὸς τῶν ἄλλων τρέχουσι καὶ τὸν κίνδυνον, ἐν περιπτώσει πολέμου, νὰ φονευθῶσιν, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ ἢ περκατὶς θὰ ἐστερεῖτο οὕτω τόσων φώτων, τόσης μαθήσεως, τόσων γνώσεων ὠφελίμων δια τὴν διοίκησιν τῆς πολιτείας; Ἄν δὲ πάλιν ὁμολογοῦν, ὅτι δὲν ἔχουν αὐτὴν τὴν ἱκανότητα, τότε δικτὶ ν' ἀραιώνωσι τὸν στρατὸν καὶ ἐπομένως νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν καταστροφὴν του, καὶ νὰ ζητῶσιν κατὰ ἑκατοστίας ἅμα τῆ προσεγγίσει τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀδείας συνταγματικὰς, αἵτινες ἐνδέχεται μάλιστα νὰ εἶνε ἀντισυνταγματικώταται;

Διατὶ τόσον πλῆθος ἀξιωματικῶν ἐν τῇ Βουλῇ; Μὴ πρόκειται περὶ πολέμου; Ἄλλ' εἶνε πόλεμος ἀθῶος, πόλεμος λόγων καὶ ἐπιχειρημάτων, πόλεμος μελάνης καὶ χαρτίων. Ὁ Λομβάρδος, ὁ Πετμεζᾶς, ὁ Καλλιγᾶς, ὁ Κασσιμάτης, εἶνε μαχηταί, ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν ποτὲ σταγόνα αἵματος, ἐνῶ ἐξέχουσιν μυριάδας μυριάδων λόγων. Μὴ πρόκειται περὶ περκατᾶσεων; Ἄλλ' οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, εἶνε πεπειραμένοι καὶ παρατάττουσι τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀνδρας καὶ διοικοῦσιν αὐτοὺς περίφημα, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην τῶν προσταγμάτων τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν. Ὅσον δὲ δια τακτικὴν, ὁ Κουμουνοῦρος καὶ ὁ Τρικούρης ἡμπορεῖ νὰ διδάξωσιν ὅλους τοὺς στρατηγούς μας. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἡ θέσις σας, κύριοι ἀξιωματικοί, ἐντὸς τῆς βουλῆς. Εἶνε ἐκτὸς αὐτῆς· μακρὰν αὐτῆς. Γινώσκουμεν, ὅτι εἴθε φιλοπάτριδες, ὅτι εἴθε στρατιῶται τῆς πατρίδος καὶ οὐδενὸς ἄλλου· ἀλλὰ δια τοῦτο ἴσα ἴσα πρέπει νὰ ἐμμένητε εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν ἐτάχθητε. Ὅσον καὶ ἂν ἔχη τις ἐμπιστοσύνην καὶ πεποίθησιν πρὸς ὑμᾶς, εἶνε ὅμως ἀδύνατον βλέπων τόσα ζήφη καὶ ἐπωμῖδας ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου νὰ μὴ ἀναμυμνήσκηται ἀκουσίως τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Προκίτωριων ἐντὸς τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς 18 Βρυμαίρου.

Ἄλλως, ἂν ἐπιτραπῆ ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἢ ἀνάμικξις τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὰ δημόσια, τότε πρέπει νὰ ἐπεκταθῆ αὕτη φυσικῶς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ θὰ ἴδωμεν τότε εἰς τὴν δεῖνα κενὴν ἐπισκοπὴν νὰ διορίζηται ὁ δεῖνα ἀντισυνταγματάρχης, ὁ δεῖνα λοχαγὸς νὰ γίνεταί συμβολαιογράφος, ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτῶ κτηνιάτρων, ὁ δεῖνα ἀρχιμουσικὸς νὰ διορίζηται τελώνης καὶ ὁ δεῖνα ἐπιμελητῆς καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας. Δια νὰ λειτουργῇ δὲ ὁμαλῶτερον εἰς τὸ ἐξῆς ἡ πολιτεία, καὶ νὰ διεξάγωνται δραστηριώτερον αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἐπετρέπετο τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπλοὺς στρατιώτας.

Ἡ ἐκλογή δὲ τῶν ἀντιπροσώπων τότε ἄς ἤθελε μὴ εἶνε ἀνκαθεμιμένη εἰς τὸν λαόν, ἀλλ' εἰς τὸν Βασιλέα ἢ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Πρὸς μεγίστην οἰκονομικὴν καιροῦ καὶ γρήματος τότε ἀντὶ τὰ συγκαλῶνται ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους οἱ ἀντιπρόσωποι, ἤθελε δημοσιεύσθαι Βασιλικὸν Διάταγμα λέγον π. χ. « Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ δεῖναι ἄρθρον τοῦ συντάγματος, συγκαλοῦμεν τὸ δεῖναι περικλὸν τάγμα, ἢ τὸ δεῖναι εὐζωνικόν, ἢ τὴν δεῖναι ἱππάρχιν. » Καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ συκλήθην σῶμα θὰ συνήρχετο ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου κατηρητισμένον, ἔχον ἐννοεῖται πρόεδρον τὸν διοικητὴν αὐτοῦ. Ἐπιχορηγήσεις δὲν θὰ ἐπληρόνοντο. Συζητήσεις μικραὶ δὲν θὰ ἐγίνοντο, διότι δὲν θὰ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ πειθαρχία, καὶ αἱ ἐργασίαι θὰ διεξέπεραιοῦντο τάχιστα. Ὁ πρόεδρος θὰ ἐραζε: *Προσοχή! Προῦπολογισμός! Ψηφίσατε ἐπὶ δε-ξιᾷ - Ψηφίσατε ἐπ' ἀρι-στερᾷ.* Καὶ οἱ βουλευταὶ στρατιῶται θὰ ἐψήφισαν.

Ἄν δὲ τοιοῦτότι ἐγένετο, δίκαιον θὰ ἦτο ἡ περὶ κώρησις νὰ εἶνε ἀμοιβαία καὶ ἐπομένως καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωνται εἰς στρατιωτικὰς θέσεις, διότι τί θὰ ἐγένοντο τότε τόσοι παλαιοὶ πολιτευόμενοι, ἀποῦ ἡ θέσις των θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ τῶν νεοσυλλέκτων; Ἐπρεπε λοιπὸν τότε δικαίως ὁ Μεσσηνέζης νὰ διορισθῆ Διευθυντὴς τοῦ Ὀπλοστασίου, ὁ Ἄρις. Οἰκονόμου διοικητὴς ἱππάρχης, ὁ Τζάνης λοχαγὸς τῶν εὐζώνων, ὁ Σταμούλης τοῦλάχιστον ἀνθυπασπιστής, ὁ Γεροθανάσης ἀρχιμουσικός, ἐγὼ, (μολονότι δὲν εἶμαι βουλευτής) νὰ διορισθῶ. . . .

Ὅχι! ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ μείνω εἰς τὴν θέσιν μου καὶ νὰ εἶμαι πάντοτε τὸ προτελευταῖον γράμμα τοῦ γαλλικοῦ ἀλφαβήτου

HIGREC

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Τὸ οἰκτρότερον τῶν γερμανικῶν προγράμμάτων εἶνε ἀνεντιρρήτως τὸ τοῦ ἀγγλοϊονίου ἥρωος Σταμούλη, τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων γελοιογραφεῖ ἐν τῇ προχθεσινῇ Ὁρατὸν ἀτυχῆ ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς οὐδέποτε κατάρθωσθε τοῦτο ὁ Ἄσμοδαῖος. Ἀλλὰ ποῖα εἶνε αὕτη ἡ ἐπαρχία Μέσης, ἣν οὐδέποτε ἐπάτησε ξενικὸς ποῦς; Οὐδέποτε ἠθέλωμεν φαντασθῆ, ἐάν δὲν μᾶς τὸ ἔλεγεν ὁ Σταμούλης, ὅτι οἱ πενιχροὶ χωρικοὶ κάτοικοι ἐνὸς τμήματος μιᾶς μικρᾶς νήσου τῆς Μεσογείου ἐσταμάτησαν πρὸ τῶν κλυδῶν των τὴν ὑπερήφανον ἐξουσίαν τῆς Βενετίας καὶ τῆς Ἀλβιόνας. Ἄξιός τῳ ὄντι τοῦ ὅλου ἔθνους ὁ μισόξενος ἡρωϊσμὸς τῶν κατοίκων Μέσης! Ὅπωςδὴποτε εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν Σταμούλην ἀρμόζει ν' ἀντιπροσωπεύσῃ οὐ μόνον αὐτοῦς ἐν τῇ ἐλληνικῇ βουλῇ, ἀλλ' ὅλον τὸν πε-

ριοῦσιον ἑλληνισμόν εἰς τὰ διπλωματικὰ συνέδρια τῆς Βιρώπης.

Ἡ Πρωτα γράφει:

« Εἰς τὰς περὶ τὸν Κουμουνοδοῦρον καὶ τὸν Τρικουπὴν δύο φατρίες, αἵτινες κατεβίβασαν τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμόν εἰς τὸν βόρβορον καὶ ἐνεκα τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς ἐδουθήθη μέχρι λαιμοῦ εἰς τὰ χρέη καὶ ἐξηυτελίσθη πρὸ τῶν ἡμῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, θὰ δώσωσι μεθ' αὐτῶν τὴν ἀπάντησιν αἱ ἐπαρχίαι. »

Μετὰ τὸ τριγικὸν τοῦτο προοίμιον ἔπεται ἡ ἀπκρίθμισις τῶν ἐννέα (ἀριθ. 9) ὁπαδῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, οὓς θὰ ἐκλέξωσιν αἱ ἐπαρχίαι. Καὶ οἱ ἄλλοι διακόσιοι περίπου, οὓς θὰ ἐκλέξωσιν ἐπίσης αἱ ἐπαρχίαι, μὴ ἀνήκοντες εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην τί μᾶθημα θὰ εἶνε, παρακαλοῦμεν, κυρίως Πρωτα;

Ὁ Λαὸς περιέχει ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ κ. Γ. Κυριαζῆ, ὅστις γράφει πρὸς τὸν κ. Ῥοντήρην τὰ ἑξῆς:

Ἄετληεγράφησα καὶ ἔγραψα πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Ἀναγνώστην νὰ εἴπῃ ὅλων τῶν χωρίων, ὅτι ἂν δὲν σὲ ἐκλέξουν βουλευτὴν ποτέ δὲν θὰ ἴδουν ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἀπὸ Ναυπάκτου εἰς Πλάτανον δρόμον. »

Ὅστε ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον θὰ κατασκευάσῃ ἐξ ἰδίων του ὁ κ. Κυριαζῆς χρησιμεύει διὰ νὰ μεταβῆ ἀπὸ τὴν Ναυπάκτον εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κ. Ῥοντήρης.

Ἐκ ποιήματός τινος τοῦ κ. Θ. Κωνσταντινίδου, δημοσιευθέντος ἐν τῷ *Νέῳ Κιτίῳ*, ἐφημερίδος τῆς Κύπρου:

Τοιαύτη εἶνε δυστυχῶς τοῦ βίου ἡ πορεία,
HENTALEPTON (!) μειδίαμα, πολυετὴς πικρία.

Οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ τούτου εἶνε ἱκανοὶ νὰ προκαλέσωσι καὶ δεκάλεπτον μειδίαμα ἐπὶ τὰ χεῖλη τῶν ἀναγνώστων του.

